

различни свѣдѣния и извлѣченія изъ византийските источники. Правописанието на Свѣтославовиятъ „Изборникъ“, ако разгледаме неговото основание по-внимателно, е бжлгарско, но въ него са срѣщатъ доволно много отстъпления, които е произвѣлъ малорусскиятъ преписвачъ. Езикътъ или израженията, по тая сжщо причина, доволно чѣсто биватъ темни и неудобопонятни. Изъ сичко са види, че преписвачътъ са е старалъ да приближи своятъ преписъ до малорусското нарѣчие и развалилъ е стариятъ памѣтникъ. Освѣнъ това, статиите, които сж заимствовани изъ пустословната византийска литература, сж темни и непонятни и въ самите оригинале. И така, ако сравниме тоя памѣтникъ съ Остромировото евангелие, то ще да забѣлѣжиме, че въ него са намиратъ вече множество руссизми и въ правописанието и въ произношението. Буквите ж, ѝж, ѡ и ѡа са употрѣбляватъ неправилно; шг са употрѣблява на мѣсто щ, и пр. Описиваемиятъ ржкописъ кринадлѣжи на XI вѣкъ и намира са въ „Синодалната Библиотека.“ Началото на послѣсловнието принадлежи на рускиятъ преписвачъ, а продължението му е преписано дума по дума изъ предисловието на Симеоновиятъ „Изборникъ.“ Нашиятъ покойни родолюбець И. Ленкоглу е оставилъ доволно значителна сума за напечатанието на тоя важенъ памѣтникъ. Надъ него одавна вече са занимава г. О. Бодянки.

Оумьноіѡ го льготоіѡ на се поплзззшесѡ сж-
штѣй въ величѣхъ. нѣцини іако же мьнѣти. на-
шьскзінхъ вѣштин разоумз лежашть. нѣтзчнѣ о
вѣсѣхъ и влзсвѣхъ. нз и іаже на въздоусѣ лѣ-
таіжть пзтицѣ да тѣмь оуко на възтокъ и на
западъ надесно же и на лѣво. опзтаіжть възлѣ-
таниа. аште и грачшти іавитьсѡ кзде врана оухо
си приложившѣ. акзі зѣло истиньнзінхъ. чаіжтѣ